

van Dingsdag 9 April,
behelzende de jongste Belgische en Fransche Nieuws-
tijdingen, en Beursprijzen.

BAEDA, den 8ten April.

Uit Zeeland meldt men, dat Z. M. lijneschip de Zeeuw beëindigd heeft de reis van Vlissingen, de Schelde zal worden opgeslept, om ter hoogte van Bath te gant post vatten.

— Onze gewone belgische berigten van heden morgen, zijn ons dezen avond niet geworden, meest alle dagbladen uit hoofde van het invallend Paaschfeest niet zijnde uitgegeven. Te Brussel wordt tegen den 15den aanstaanden prinses *Adelaide*, tante van vorst *Leopolds* echtgenoot, verwacht. Omtrent het kamp dat nabij onze grenzen, op de heide van Brascaet in gereedheid wordt gebracht, verneemt men, dat hetzelfde zich zal uitstrekken van Capelle tot aan West-wezel, tusschen de wegen van Breda en Bergen-op-Zoom, voorloopig zou hetzelfde slechts door eene brigade worden betrokken. — Te Gent is, volgens het daar uitgegeven wordend dagblad, het *Journal des Flanders*, eene inschrijving geopend onder de ingezetenen, ten einde zich en de stad zooveel mogelijk te dekken tegen de eischen der heeren *Prevost, Staven, Voortman* en van *Zantvoorde* tot vergoeding van schade ten gevolge van de plundering hunner woningen in April 1831. De inschrijvingen beliepen tot heden omtrent een duizendtal franken.

— Men heeft dezer dagen het verslag van de werkzaamheid der politie in Parijs gedurende het afgelopen jaar publiek gemaakt. Door dezelve zijn in dat jaar 77,543 personen, waaronder 26,653 vrouwen, gearresteerd; 25,792 personen, waaronder 10,291 vrouwen, heeft zij dronken van de straat opgetromen. 28,438 vrouwen zijn door de overigheid veroordeeld en 3,656 personen in handen van de regibanken overgegeven. In het vorige jaar zijn er 2 personen meer dan in 1831 gearresteerd.

PARIS, den 6den April.

By het einde der beraadslaging, over het budget van het ministerie van oorlog, heeft de oppositie gisteren aan de kamer vad afgevaardigden eenige additionele artikelen voorgesteld, die tot eene vrij heftige discussie hebben aanleiding gegeven. — De heer *Lutheau* wilde in de eerste plaats, dat de maatschappen van Frankrijk, even als andere ambtenaren, aan de bepaling der wet van 28 April 1831, zouden onderworpen zijn, en alzoo niet te gelijker tijd de tractementen of voordeelen aan twee of meer openbare bedieningen verbonden, zouden genieten. Dit voorstel, hetwelk voornamelijk tegen den minister van oorlog gerigt was, is even als het vorige jaar door de bedenking bestreden, dat de hoedanigheid van maarschalk niet als een ambt, maar als eene waardigheid moest worden beschouwd, en is op dien grond verworpen. Bij een tweede additioneel artikel verlangde de heer *Havin* en werd daaraan door onder-eenbeiden leden onderstaand, dat alle decoration of onderscheidingen, die in het jaar 1791 waren afgeschaft ook thans als vervallen zouden worden aangemerkt, en dat men geene andere zoude erkennen dan de orde van het legioen van eer en het kruis der Lijk-omwenteling. Ook dit artikel werd intusschen door de meerderheid afgewezen. Eindelijk bragt de heer *Ganguier* het centrum nagenoeg in opstand, door het voorstellen eener derde bepaling, volgens welke alle afgevaardigden, die te gelijk eene openbare bediening vervulden, gedurende de zitting der kamer geen tractement zouden genieten. Daar niet minder dan honderd en zestig leden in dit geval verkeerden, en wellicht een dergelijk aantal zich vleijen, eenmaal in hetzelfde voorregt te deelen, is het geen wonder, dat aan dit voorstel geen gelukkig lot dan aan de beide andere te beurt viel.

Nadat alle de bepalingen van het budget van oorlog in ooverwieging waren gekomen, en hiernede de discussie over de uitgaven was ten einde gebracht, heeft de kamer zich op voorstel van vijf harer leden in comité, met het budget harer bijzondere uitgaven bezig gehouden. Het eenig belangrijke wat het onderzoek heeft opgeleverd is de bepaling, dat men terugkomende op hetgeen in het vorige jaar besloten was, den president op nieuw eene schadeloosstelling van tien duizend franken per maand zoude toekennen.

In de bureaux heeft men voorts eene commissie benoemd, om over het ontwerp van wet, waarbij voor de verdedigingswerken der hoofdstad eene som van vijf-en-dertig millioen franken werd aangevraagd, verslag te doen. Die keuze is buiten verwachting in den zin van het ministerie uitgevallen.

— De Oostersche aangelegenheden zijn bij voortduring het onderwerp van menigvuldige conferentien tusschen de vertegenwoordigers der groote mogendheden. De Engelsche gezant zoude onder anderen getuigen aan den heer de Breglia hebben medegedeeld, dat in althans een Britscheskader naar de Middellandsche zee moest verrekken, en dat men in overeenstemming met het fransch gouvernement wenschte te handelen, om den Russischen invloed te keer te gaan. Wellicht is het dien ten gevolge, dat lieden door den telegraaf

naar Brest, Toulon en Cherbourg bevel is gezonden, om de uitrusting der vaartuigen voor de Middellandsche zee bestemd, zoo veel mogelijk te bespoedigen. De vice-admiraal *Ducrest de Villeneuve*, wien het kommandement zoude worden opgedragen, bevindt zich op dit oogenblik alhier.

De *Messenger des Chambres* heeft heden bij gerucht vernomen, dat de admiraal *Roussin* voor twee dagen met een ligt vaartuig van Konstantinopel te Toulon was terug gekomen. Zulks is echter hoogst onwaarschijnlijk, daar de deitsche dagbladen vermelden, dat hij op den 4den der vorige maand plotsig bij den Sultan ten gehoor werd toegelaten.

— In de eerste dagen der vorige maand hebben twee Arabische volkstammen op nieuw eene poging gedaan om de bezetting van Bona te overrompelen, doch zijn met verlies terug geslagen. De *Moniteur* geeft van dit gewicht een zeer uitvoerig verslag en kent de eer der overwinning aan den hanthebber van het korps Arabische hulptroepen, den kapitein *Jussuf* toe.

(Het fondsen-merk der parijsche beurs van 6 dezer, is door ons heden niet ontvangen.)

Paris, den 9ten April

De *Staats-Courant* behelst heden de benoemingen tot officieren bij den landstorm voor de steden Haarlem, Alkmaar en Hoorn.

— In de Dordrechtsche Courant leest men heden het volgende:

w In een schrijven uit Bethune van den 29sten Maart II. wordt, even als in de brieven uit St. Omer, het bij onze ongelukkige krijgsgevangenen steeds levendiger wordend verlangen uitgedrukt om naar het vaderland terug te keeren, ofschoon onze krijgsgevangenen in Bethune, hoewel die te St. Omer, het voorrecht nog mogen genieten, dat daarvan dagelijks 20 man per compagnie gedurende eenige uren binnen de vesting en over de wallen vrij mogen rondwandelen. Voorts wordt in dezen brief gemeld, dat alle de krijgsgevangenen Dordtenaars, zoo te Bethune als te St. Omer, een wettenschijnlijk zijn ook de te Houdon, die allen een edelmoedigen naam dragen, en een edelmoedigen naam dragen. Daar eenige van hen eene gift, die te meer welken was geweest; daar zij toen in staat gesteld had om gedeeltelijk te voorzien in eenige dringende kleeding-behoefden, waaraan vrij algemeen onze militairen grootelijks gebrek begooien te gevoelen, daar de kleeding en verschooning, bij het verlaten der stad reeds niet meer in den besten staat waren, en onze krijgsgevangenen van de Franschen niets van dien aard ontvangen."

In eenen anderen brief van een onzer gevangene landgenooten, uit St. Omer geschreven, komt onder anderen voor :

„Gij zult mogelijk reeds uit de nieuwspapieren gezien hebben, dat de onder-officieren en manschappen in hun kwartier geconcentreerd zijn. Deze zotte geschiedenis veroorzaakt ons veel verveeling; doet het beperken onzer geringe vrijheid; ziehier de oorzaak: de sapeur *Z. M.*, een sterk gespierde Noord-Hollander en ruhm zoo ligt geraakt als een Franschen, had eenig geld van huis ontvangen en bevond zich met eenige zijner kameraden in een kroeg, hier *estaminet* genoemd. In de vrolijkheid zijns harte begon hij een hollandsch liedje te zingen, hetgeen eenige fransche soldaten, die zich in hetzelfde vertrek bevonden, niet zeer scheen te bevalen; een hufter rees op, sloeg met de vuist geweldig op de tafel en schreeuwde onzen kameraden toe: *fais-toi, sacré grenouilles!* ongelukkigerwijze verstond de sapeur de fransche taal, en ik weet geen beter middel om u den vertoerenden Noord-Hollandschen reus nu af te schetsen, dan u de navolgende regels uit vader *Vondel's Gij-bracht van Amstel* te herinneren.

Hij scheen een olifant, die omsneeft met zijn snuit:

— — — Met zijne grove vingers

Zag ik hem man op man gelijk kontynen slingeren.

Een stoel opprimen en die met al de kracht van zijn' gespierden arm te doen nederdalen op den neus van den vloekenden Franschman, waarop zij al vrij onzacht neerkwam, was het werk van een oogenblik; de worsteling werd terstond algemeen; de wacht verscheen, de sappeu ontwapende een van de manschappen en baande zich daardoor voor zich en zijne kameraden eenen veiligen aftocht naar de kaserne. De Franschman wiens neus zoo deestlijk er van gelust had, zachte voldoening; uitdagingen en provocaties kwamen er bij menigte. Men vond het derhalve needig onze kitteloorige jongens een weinig in toom te houden en de order kwam, dat wij alle in de kaserne moesten geconsigneerd blijven, welke order tot heden nog niet ingetrokken is. — Reikhalzend zien wij hien allen naar eenze verlossing uit en elke tijding dienaangaande hoe ongegrond ook, wordt gretig geloofd, omdat men zoo gaarne gelooft hetgeen ons aangenaam is; de hoop blijft nog steeds onzer moed verlevendigen. Aan de verachtelijke tongtaars-maatregel om ons tot dienstneming bij dom Pedro over te halen, van welke gizekerlijk door de dagbladen al reeds gehoord hebt, wordt thans niet meer gedacht; niemand van ons heeft willen teekenen; sommigen hebben er zelfs den spot mede gedreven, zoo schreef een

Te BREDA, bij BROES E & GOMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.